

Attester af Rets- og Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige samt Bistand ydes af Øvrigheden. I fornødent Fald skal den, der begærer Invalidrente, eller andre, der maatte kunne meddele Oplysninger, være pligtig ved Forhør at give saadanne.

Saafrømt Direktøren skønner, at Betingelserne for Invaliderentes Ydelse i øvrigt er til Stede, afgives Sagen til Invalideforsikringsraadet til Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt der foreligger en Nedsættelse af Erhvervsevnen af saadan Størrelse som i § 3 ommeldt.

§ 16.

Invalideforsikringsraadet afgør ved Kendelse, om en Nedsættelse i Erhvervsevnen af mindst to Trediedele skønnes at være til Stede, samt om Nedsættelsen maa anses for kun at være forbigaaende eller at være vedvarende, og fra hvilket Tidspunkt den maa anses at være indtraadt.

Skyldes Invaliditeten et Ulykkestilfælde, kan Invalideforsikringsraadet ikke tage Sagen under Paakendelse, forinden Afgørelsen i Henhold til Ulykkesforsikringslovgivningen er truffet af Arbejderforsikrings-Raadet. Invalideforsikringsraadet kan dog efter Forhandling med Arbejderforsikrings-Raadet straks iværksætte de i § 20 nævnte Helbredelsesforanstaltninger.

Forinden Raadet træffer Afgørelse i en Sag, kan det, naar særlige Omstændigheder taler derfor, give den forsikrede Adgang til at gøre sig bekendt med Sagens Aktstykker.

§ 17.

Saafrømt Invalideforsikringsraadet har fastsat, at der foreligger en vedvarende Nedsættelse af Erhvervsevnen af en saadan Størrelse som i § 3 ommeldt, træffer Direktøren for Sygekassevæsenet Foranstaltning til, at Invalidrente fra det Tidspunkt at regne, paa hvilket Nedsættelsen maa anses at være indtraadt — dog tidligst fra det Tidspunkt, paa hvilket Begøring om Invalidrente er indgivet —, udbetales gennem den anerkendte Sygekasse, indenfor hvis Omraade den paagældende har Bopæl.

Udbetalingen sker maanedsviis forud. Direktøren for Sygekassevæsenet kan dog efter Forhandling med Invalideforsikringsraadet i ganske særlige Tilfælde bestemme, at der af fremtidig Rente forskudsvis udbetales en Rentenyder indtil 2 Aars Rente paa een Gang, saafrømt der herved foreligger Mulighed for en Forbedring af den paagældendes Erhvervsforhold, der skønnes at kunne faa invalidemæssig Betydning. Forskuddet afdrages efter Direktørens nærmere Bestemmelse.

Det i § 4, 3die Stykke, nævnte Tillæg udbetales ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning gennem vedkommende Sygekasse sammen med Renten.

Har Invalideforsikringsraadet skønnet, at Nedsættelsen i Erhvervsevnen kun er forbigaaende, indtræder Retten til Invalidrente først, naar Retten til Dagpenge fra Sygekassen samt den tilsvarende Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63 er ophørt, og vedvarer kun, saa længe Erhvervsevnen maa anses at være nedsat til en Trediedel eller derunder, jfr. Bestemmelserne i § 18.

Invalidrente kan alene tilstaaes og oppebæres, for saa vidt den paagældende bor i Indlandet, jfr. dog § 1, sidste Stykke.

Naar Direktøren for Sygekassevæsenet, f. Eks. gennem Meddelelser fra andre, Myndigheder eller private, bliver opmærksom paa, at en Rentenyder ikke bør have Dispositionsret over den ham tilstaaede Invalidrente, træffer han efter en betryggende Undersøgelse af Forholdet, derunder Forhandling med vedkommende Rentenyder (dennes paarørende) og Indhenten af Kommunalbestyrelsens Erklæring, i fornødent Fald Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme den paagældende til